

Promovarea relațiilor sănătoase în bisericile noastre

MESAJ DE ZIUA INTERNAȚIONALĂ PENTRU ELIMINAREA VIOLENȚEI ÎMPOTRIVA FEMEILOR 2022

Tuturor creștinilor le place să creadă că susținem familiile puternice și sănătoase. Dar, din păcate, acest lucru nu este întotdeauna adevărat.

Destrămarea căsătoriei, abuzul emoțional și violența fizică se întâmplă în cadrul relațiilor la nivelul tuturor bisericilor și culturilor.

Un lucru important pe care îl putem face astăzi este să ne reamintim cum vede Dumnezeu căsniciile și familiile sănătoase și fericite.

Și putem, de asemenea, să recunoaștem amploarea abuzului și durerea pe care o provoacă. Ne putem angaja să răspundem cu compasiune celor care suferă, și să ajutăm la vindecarea lor prin sprijin practic și spiritual.

Biblia nu se ferește de situațiile de exploatare și abuz. Și nici noi nu ar trebui să le ignorăm.

David a abuzat de puterea sa ca rege, pentru a o dezona pe Batșeba.

Iuda ar fi trebuit să o protejeze pe nora sa, Tamar, dar i-a neglijat drepturile, și a încercat să acopere faptul că a exploatat-o sexual.

Iosif a fost vândut ca și sclav de către frații săi mai mari.

Cumva, am trecut cu vederea violența și abuzul de putere din aceste întâmplări.

Când, din păcate, în Biserică au avut loc cazuri de abuz asupra femeilor sau copiilor, mult prea des au fost negate sau mușamalizate. Ca popor al lui Dumnezeu, ar trebui să procedăm mai bine de atât.

Noul Testament stabilește un nou mod de a acționa ca și frați și surori în Hristos.

Știm că Isus a respectat femeile provenite din toate mediile, și pe toate le-a încurajat să învețe și să se dezvolte.

Cunoaștem și îndrăgim întâmplările cu femeia samaritană de la fântână, cu Isus când o laudă pe Maria în timp ce aceasta îi spală picioarele, cu Isus când vindecă femeia infirmă și femeia cu scurgere de sânge, cu femeile care au fost susținătoarele lui Isus.

Apoi, în epistolele apostolului Pavel, ajungem la problemele familiale practice cu care se confruntau bisericile inițiale.

Pavel începe cu ideea că suntem egali în Hristos - clasa socială, naționalitatea, sexul nu contează.

Apostolul Pavel spune în Galateni 3: *“Nu este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat, nici femeie, pentru că voi toți sunteți una*

în Cristos Isus. (...) și moștenitori după promisiunea făcută.” (28, 29b)

Suntem transformați prin puterea lui Dumnezeu în frați și surori sau “adelphoi”, un termen pe care Pavel îl folosește de aproximativ 130 de ori în epistolele sale. Împreună, ca și credincioși, suntem o familie.

Pavel are de fapt niște sfaturi referitoare la căsătorie și familie care sunt complet contrare normelor sociale. În zilele lui Pavel, femeile erau în general considerate inferioare bărbaților, iar soții luau toate deciziile pentru soțiile și copiii lor, și se așteptau să dețină control total.

Pavel schimbă această gândire. Suntem cu toții egali în Hristos. Puterea nu-și are locul în relațiile noastre de familie.

El îi sfătuiește cu tărie pe bărbați ca trupul lor să nu fie lăsat în voia poftelor păcătoase.

În schimb, în Romani 6:13, el le scrie tuturor: *“oferiți-vă mădulele voastre lui Dumnezeu, ca unelte ale dreptății.”*

Pavel îndeamnă toți bărbații să se abțină de la imoralitate sexuală și să își iubească NUMAI propria soție.

1 Corinteni 7, 3 spune: *“ Soțul să-și împlinească datoria față de soție și, de asemenea, și soția față de soț.”*

Sexul ar trebui să fie întotdeauna un act de iubire și consimțit de comun acord. Pornografia, sexul cu forță și controlul violent NU își au locul.

În schimb, în mai multe locuri citim că soții și soțiile ar trebui să practice supunerea reciprocă. Cuvântul “supunere” (*hypotasso*) este unul interesant: este un termen militar care înseamnă a atașa trupele la unitatea potrivită, gata de luptă. Despre trupele care sunt “aliniate” în unitatea potrivită se zice că sunt “supuse”.

În mod similar, un soț și o soție care se supun unul altuia în mod reciproc sunt angajați și aliniați în mod corespunzător, gata să funcționeze ca o unitate familială.

Efeseni 5:21 spune clar: *“Supuneți-vă unii altora, în frică de Cristos.”*

Pe această fundație de sprijin și respect reciproc, Pavel le spune soților să-și iubească și să-și îngrijească soțiile, și le îndeamnă pe soții să fie supuse - adică cooperante și loiale, și totodată respectuoase, față de soții lor.

Pavel nu le spune femeilor să fie “ascultătoare” sau să “slujească”.

Pavel nu afirmă că femeile sunt inferioare bărbaților sau mai puțin apte.

Ce sfat le dă apostolul Pavel soților? Să-și iubească soția.

Versul 33a din Efeseni 5 spune: *“fiecare dintre voi trebuie să-și iubească soția ca pe sine însuși.”* Acesta este genul de iubire pe care Hristos a avut-o pentru Biserică, renunțând la viața Sa pentru ea, slujind-o în smerenie.

Puterea este redefinită ca și iubire și dăruire de sine, nu ca și șefie.

Unii bărbați creștini se plâng că soțiile lor nu sunt ascultătoare, iar unii pastori le spun soțiilor care trăiesc în situații de abuz, că trebuie să se supună mai mult. Femeile le vor spune altor femei aflate în relații problematice și violente, că ar trebui să se roage mai mult, să se supună mai mult.

Dar acest lucru nu este biblic. Nu este creștin.

Cât de mult răstălmăcim cuvântul lui Dumnezeu, dacă afirmăm că femeile ar trebui să suporte abuzul prin “supunere” în calitate de soție!

În plus, Pavel le spune bărbaților că orice putere pe care o pot avea în casa lor trebuie să fie ca cea a lui Hristos – adică să-și dea viața în dragoste pentru familia lor.

În povestea creației, femeia este născută din carnea bărbatului, din trupul bărbatului. Însă asta nu înseamnă că bărbații sunt mai buni sau superiori. Într-adevăr, Pavel ne reamintește că toți bărbații sunt născuți din femeie!

Nu există niciun mandat pentru control sau abuz în relațiile de căsătorie!

Fructul Duhului Sfânt reprezintă un contrast direct cu abuzul: dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, amabilitatea, bunătatea, loialitatea, blândețea și stăpânirea de sine (Galateni 5:22).

Cum ar trebui deci să reacționăm, dacă bănuim că o femeie din biserica noastră este victima unui abuz?

Primul nostru răspuns este unul simplu: nu ne putem întoarce spatele femeilor și fetelor care suferă din cauza abuzului.

În cartea Geneza, capitolul 39, Iuda a ignorat situația dificilă a noarei sale Tamar, care a rămas văduvă fără vreo vină din partea ei, și care a trebuit să se bazeze pe ajutorul lui Iuda.

Iuda începe prin a fi leneș, nefăcând ceea ce trebuia, apoi o învinovățește pe Tamar și o dă la o parte. În cele din urmă, el face încă un pas încercând să-și acopere fapta nedreaptă.

Când în cele din urmă își dă seama cum a abuzat-o, denigrând-o și exploatând-o sexual, el recunoaște că “ea este mai dreaptă decât mine”.

Acest model este familiar în zilele noastre în biserici - ignorarea sau chiar învinovățirea femeilor pentru abuzurile pe care le suferă, până și protejarea liderului masculin de critici.

Iuda a ajuns să înțeleagă ce trebuie să facă. Și este pozitiv faptul că, data viitoare când s-a confruntat cu o dilemă legată de putere și abuz, a ales să acționeze cu integritate pentru a-l proteja pe fratele său mai mic, Benjamin (întâmplarea se află în capitolul 44 din cartea Geneza).

Și noi avem această oportunitate astăzi, de a ne ridica și de a ne alinia, pentru a apăra relațiile sănătoase și a proteja victimele abuzului.

Iată câteva măsuri practice:

Să fim conștienți de fenomenul abuzului - acesta poate fi fizic, dar poate însemna și folosirea forței emoționale, financiare sau spirituale asupra unei femei. Să recunoaștem semnele.

Să ne angajăm să ascultăm femeile care susțin că sunt abuzate și să le luăm în serios. Să ne rugăm împreună cu ele și să le oferim ajutor practic.

Putem să ne educăm unii pe alții despre cum arată familiile sănătoase și putem să-i învățăm pe tineri ce înseamnă o relație de iubire în condiții de egalitate.

Nu trebuie să fim experți, dar putem învăța care sunt primii pași în protejarea femeilor și a fetelor și cum să răspundem bărbaților agresori, care ar putea să facă parte din biserica noastră.

În cazul în care există un caz de abuz, căutați asistență profesională, astfel încât conducerea să poată răspunde cu înțelepciune. Dacă nu aveți pe cineva în biserică care să fie responsabil pentru siguranța copiilor și a tuturor persoanelor vulnerabile și care să cunoască responsabilitățile legale, ar fi înțelept să desemnați pe cineva.

Acum, haideți să ne rugăm împreună cu ajutorul rugăciunii (rugăciunilor) scrise de femei și bărbați dintr-o rețea creștină pentru încetarea abuzului:

